

акий час, и извола́въ и сѧ о́угладъва, и ги́дно пофа-
шане, что сѧ пофащатъ єдны сѹсъ дѹги, той кнѧзь
дїа́волы на това мътарство седѣше на него сѹсъ стôлъ,
О́клечинъ въ дре́ха гиа́сна и смр҃ждана; сѹсъ крѣвъ по-
сыпана, а той като пана сѹсъ ца́рска дре́ха сѧ крае-
ше, и много дїа́волы пр дъ негъ, тіа ме ви́деха та-
мо, като дойдохъ до иихъ, много сѧ чудеха, и изне-
тоха напиганн м й блѹдны грѣхови, и ме погр миха,
и к захами сѹсъ когд бѣхъ чинила грѣхъ оу м я мла-
дость: и кое време, когд согрѣшихъ денѧ илъ иоща,
и на кое мѣсто бѣхъ оучинила; и сѹсъ когд, и не мо-
жехъ иищо да Отговоримъ, но сѧ потр сочъ ѿ страхъ,
и много ме фана срамъ, говореха за мене стіи аїтъ-
ли, на дїа́воли-те рѣкоха та ѿ много години О́стѣ-
вила той блѹдни грѣхъ, и ѿ тогіа чисто сѧ пази-
ла, и попытала, и рѣкле дїа́воли-те не знаемъ О́стѣ-
вила О́стѣвила ѿ грѣхъ, но не сѧ исповѣдала чисто,
и не си к зала на дїобинка вінчкн-те грѣховы, ии
дѣржаласи канонъ, что и дѣлъ дїобинка, заради това
наша є, тѣриха стіи аїтъ много мон добры работы
и помного ѿ дарованія ста́го Васіліа моегъ Отца, и
така єдвѣ сѧ избѣвихъ ѿ тіа бѣды, и Отидохме
пона́гбено,

М Ы С Я Р С Т В О. 31.

И достигнахме на дѹга стражи: Прелюбодѣяніе
тамо трајатъ и испытыватъ грѣхови мѫжи и же-